

Hannah Izzah Maliks studentertale

Taler

Hannah Izzah Malik
Student

Dato

23. juni 2023

Sted

Carl Nielsen Salen, Odense
Koncerthus, Odense

Kære medstudenter,

Vi gjorde det!

Endelig er de 2, 3 og for nogen måske 4 år af gymnasiet forbi. Fjerde modulerne er ved at være et stykke bag os og afleveringer er levn fra fortiden.

Jeg ville ikke med rette have været en af Morten Petersens engelsk-A elever, hvis ikke jeg citerede en britisk, tidlig-victoriansk forfatter.

I sin roman *A Tale of Two Cities* skrev Charles Dickens: "it was the best of times, it was the worst of times" og tænker man på gymnasietiden, rammer dette citat ikke helt forkert.

Fordi ja, vi er lettede, taknemlige og utroligt glade for endelig at være blevet studenter. Men der er også ting vi kommer til at savne.

D-fløjens knirkende gulve, de intense klassebattles til OK-samling og - indrøm det bare - måske også lidt flugten fra Andrés evige blitz.

Nu er vi så her med eksamensbeviset i hånden. Et eksamensbevis som på den ene side jo rummer alt hvad vi har opnået i vores tid på gymnasiet, men på den anden side er alt for utilstrækkeligt.

Kald mig bare humanist, men det er ikke altid alt det der kan måles og vejes, som er vigtigst. Og vi mennesker - vi kan ikke måles og vejes.

Vi er ikke blot vores antal følgere, likes og vi er ikke vores karakterer.

Vi er vores interesser, vores minder, den måde vi får andre til at føle på.

Og det er det, vi skal huske, når vi går ud herfra.

Så når tante Oda spørger, om det der sabbatår ikke bare er at dandere den i 1, 2 eller 5 år eller når onkel Hassan allerede spørger ind til din fremtidige ph.d., som var din uddannelse den 8-ledede vej mod Nirvana, så husk på, at det ikke betyder noget **hvor** du er eller **hvad** du laver. Det eneste der **virkelig** betyder noget, er at du laver noget, du er i ro med. I sidste ende, så skal vi nok finde vores plads i verden.

Og hvis I ikke vil tage mine ord for gode vare, kan jeg underbygge min påstand med et citat af den mexicanske forfatter Octavio Paz. Han sagde ”Aprender a dudar es aprender a pensar”, som kan oversættes til ”At lære at tvivle er at lære at tænke”.

Det er i tvivlen, at vi kan genvurdere sandhederne om verden og om os selv, som før har syntes urokkelige. Tvivlen hjælper os med at se verden fra nye vinkler og tænke i nye baner.

Vi ville ikke have været de studenter, som vi er blevet til, uden den hjælp og støtte, som vi har fået rundt omkring på skolen.

Derfor rettes en hjertelig tak til lærerne og rektor, som har sørget for at vi nu er almindannede og rundede mennesker.

Ligeledes rettes en tak til alle dem på skolen, som har sørget for at vi kom så godt i gennem skoletiden som muligt - heriblandt de fraværgodskrivende sekretærer, pedellerne, som har sørget for at skolen ikke ser ud til at være en dag over 25 år, IT-teknikere, som har været beredte til at hjælpe nedsmeltede elever med nedsmeltede computere og selvfølgelig vogteren af skolens vaskeægte Hogwarts-bibliotek, Mette Tamborg.

Apropos at gøre Katedralskolen, til hvad den er, skal der også rettes en særlig tak til jer - kære medstudenter - for at have været med til at holde OK-ånden i live efter en tid med nedlukninger og aflysninger. Tak for fester, for elevråd, for Musical, for AMOK, for podcast, for OD, for den grønne paraply, for PUNCH, for de sidste 2, 3 eller 4 år.

Stort tillykke!

Kilde

Manuskript tilsendt af taler

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

Translokations-/dimissionstale

Relateret

Lone Bjørndal Thomsens translokationstale
23. juni 2023

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/hannah-izzah-maliks-studentertale>